

Sygn. akt II CSK 837/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa J. S.
przeciwko T. S.
o rozwiązanie umowy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 maja 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna wobec tego, że przysługuje od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zakres a jej podstawowym celem jest zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie. Publicznoprawny charakter skargi powoduje, że Sąd Najwyższy dokonując, w ramach przesądu, oceny skargi, bada jedynie czy wystąpiły ustawowe przesłanki przyjęcia jej do rozpoznania, to jest czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, czy istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, czy zachodzi nieważność postępowania lub czy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1- 4 k.p.c.).

Powódka we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała na przesłankę występowania w sprawie zagadnienia, które sformułowała w czterech punktach, a w razie jej braku - oczywistą zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.).

W związku z treścią tego wniosku Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawodawca wyraźnie w art. 398⁴ § 2 k.p.c. nałożył na skarżącego nie tylko obowiązek zgłoszenia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ale nadto obowiązek uzasadnienia tego wniosku, niezależnie od wynikającego z § 1 pkt 2 tego artykułu obowiązku uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Tylko bowiem wskazane we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przesłanki i ich uzasadnienie, a więc waga zawartej w nim argumentacji jurydycznej, są przedmiotem oceny na etapie tzw. przesądu; na tym etapie Sąd Najwyższy nie bada trafności podstaw kasacyjnych. Oznacza to, że zarówno uzasadnienie podstaw kasacyjnych jak i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania to samodzielne, niezależne od siebie elementy pisma procesowego jakim jest skarga kasacyjna, a ich niezależność jest następstwem różnych funkcji jakie pełnią wnioski i podstawy kasacyjne. Zawarty w skardze kasacyjnej powódki

wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania zawiera cztery pytania i nie zawiera żadnego uzasadnienia, a część skargi zatytułowana „uzasadnienie” nie rozróżnia obu tych uzasadnień, nie jest więc wiadome czy jego część czy też całość jest uzasadnieniem podstaw kasacyjnych czy może też jest uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w obszernym uzasadnieniu argumentów potwierdzających istnienie zagadnień prawnych czy też przemawiających za trafnością stanowiska o oczywistej zasadności skargi. Przedstawiony stan rzeczy nakazuje przyjąć, że twierdzenie skarżącej tak o istnieniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jak i twierdzenia o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie zostały przez nią wykazane w sposób pozwalający przyjąć skargę do rozpoznania z podanych przyczyn.

Jednocześnie, biorąc pod uwagę zastrzeżenie powódki, że jeżeli w sprawie nie występuje zagadnienie prawne to skarga jest oczywiście uzasadniona, przypomnieć należy, że te dwie przesłanki, jeżeli dotyczą tych samych zagadnień, pozostają we wzajemnej sprzeczności. Jeżeli bowiem w sprawie występuje zagadnienie prawne to jednocześnie sprawa nie może być w sposób tak rudymenarny wadliwie osądzona, aby można było skutecznie powołać przesłankę oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Ta logiczna sprzeczność przedstawionych w skardze przesłanek z art. 398⁹ § 1 k.p.c. już z tej przyczyny nakazuje poddać w wątpliwość ich rzeczywiste w sprawie występowanie.

Z uwagi na powyższe należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw